

Умәмра – Константин
Ивановәмәр бюсчә,
Сәнәнче – тарән
шухәш куллен:
“Савнә халәх, ан йәшчә,
ан юсчә, ан тусчә –
Патшаран хәраса
ан куклен.
Халиччен тўснине
тепәртақ эсә тўсчә –
Әмәрт кайәк пек
паттәр сәклен!
Тўсессе чәнахах та
тўсме питә йывәр –
Пусарать тәрләрен
терт-инкек.
Сутталла туртәнса,
анләраххән сул
хывәр –

Хәвәра хәвәр туйәр сын пек!
Тәттәмре, мөскәнре, эй,
тәванәм, ан сывәр!
Иксәлмен-ха санра та кәрнек.
Сәмахна, юруна,
тәррўне сәнасамччә –
Вөсенче ситмәл сичә тәсле
Йәлкәшатъ сивәч әс та
илем асамачә,
Ырә чун әшәтәтә әшшипе.
Вөсенә тимләрех упрама
ан мансамччә, –
Хәватланән вөсен сассипе.
Ситмәл сичә илем
йәлтәрса – пурте
пайәррән
Савәнтартәр хәвна, тәнчене.
Көнеке шанчәклах әнтә
эсә тупайрән –

Тек әна ан ситер әнене.
Килтәр хамәрән Пушкин та,
Гете те Байрон,
Сәвәлатәр чәвашән чунне.
Эй, вәранәр, тапранәр,
чәваш сыннисемәр!
Кәремесәр килмест
ыр кун-сул.
Әмәрхи тымара вай
күрсе чәрәлсемәр,
Талпән, халәх, йышран
эс ан юл!
Сивәчреххән янратәр
юратнә чәлхемәр,
Тәнчери әс-халпа туслә пул!
Ләпланмасть сәвәссен
яланхи сак йыхравә.
Кам-ха тивәс ун пек
йыхәрма?

Сак йыхрав – чәрә
пурнәсән аслә шыравә,
Сәвә мар-и сәклет юррама?
Тан тапса тухнә пек
тухтәр халәх хуравә
Пархатарлә малашләх
курма!..”
Иванов сассипе янкәрах
шусәмләнчә
Пирән сәвә тәнчи
терт-хәнре.
Чәвашри сәвәссен
кәреки пуянланчә,
Ивановәмәр халь те – тәпре.
Калчаланчә чәвашән
сәр те пәр таланчә,
Ун сасси те янратә
тәнчере.
Геннадий ЮМАРТ.